

Budai Központi Kerületi Bíróság útján

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A BUDAI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG 2.	
ÜGYIRATSZÁM KEZDŐIRATON:	22355/14/B
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
ÉRK.:	2017 FEBR 13.
PÉLDÁNY:.....	FELZET:.....
MELLÉKLET: 7	KÖZTÜK: M. egyet.
ÜGYIRATSZÁM: UTÓIRATON:	21225/2011

Alulírott [REDACTED] – a
csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Dobos István ügyvéd (1026 Budapest,
Szilágyi Erzsébet fasor 43/A.) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény
27.§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria **Pfv.III.20.004/2016/5.** számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Tisztelettel előadom, hogy jelen indítványom elbírálására az alkotmánybíróságnak van hatásköre, Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján, mely szerint „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése

Jelen indítványomat az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 30. § (1) bekezdésének megfelelően a Kúria **Pfv.III.20.004/2016/5.** számú ítéletének **2016.12.14.** napján történt kézhezvételét követő 60 napon belül terjesztem elő.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés akként rendelkezik, hogy „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.***”

továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mely szerint „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.***”

Az Alaptörvény az igazságszolgáltatáshoz való jogok körében a XXVIII. cikkben rendelkezik a bírósághoz fordulás jogával, illetve a bíróságok tisztességes eljáráshoz való jogával, beleértve az eljárások ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogot is.

A hivatkozott alapjogok mellett, egyébiránt meg kívánom említeni, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkében és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában is megfogalmazott általános alapjog.

A tisztelt Alkotmánybíróság korábbi határozatában kifejtette, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni /6/1998. (III. 11.) ABH./

Hivatkozom továbbá a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban Pp.) 2. § (1) bekezdésére, mely alapján a bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogvita elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.), valamint

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Tisztelettel előadom, hogy jómagam keresetet nyújtottam be a Budai Központi Kerületi Bíróságnak a Szent Margit Kórház, mint alperes ellen. Előadom, hogy az ügyben a bíróság 1.P.21.225/2011/101. számú ítéletében a keresetet elutasította. Erre figyelemmel, fellebbezés nyújtottam be az ítélettel szemben, mely másodfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék járt el, ahol a 73.Pf.635.253/2015/5-I. sz. alatti ítéletével, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta. Itt jegyezném meg, hogy jelen panasz indítványom tárgyát képező Alaptörvényben foglalt jogaim megsértése kérdéskörét a másodfokú ítéletének az elsőfokú ítéletet megváltoztató rendelkezési nem érintették, azon körben a másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú ítélet indoklására hivatkozott és helyesként állapította meg. Ezt követően felülvizsgálati indítványt kezdeményeztem, melynek folyamánként a Kúria meghozta a Pfv.III.20.004/2016/5. sz. alatti ítéletét, melyben a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartotta.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme

Az Alaptörvény e bekezdésének értelmezése körében először is hivatkozni kívánok Magyarország Alaptörvényének Kommentárjára, mely ezen rendelkezésekhez a következő magyarázatot fűzi:

„A hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is. Ez utóbbiakra azonban elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikkében garantált fair eljárás elve vonatkozik, míg e cikk általánosan követendő a hatósági ügyekben eljáró közigazgatási szervek számára is.”

Mindezek alapján megállapítható, hogy az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése minden hatóságra, **így a bíróságokra is vonatkozik.**

Az Alaptörvény ezen cikke mindenki számára biztosítja azon jogot, hogy az ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. Ennek biztosítására az Alaptörvény felállít egy olyan kötelezettséget is a hatóságok számára, amely szerint azok kötelesek döntéseiket törvényben meghatározottak szerint indokolni. Ebből következik, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog részét képezi a hatóságok oldaláról az a kötelezettség is, hogy döntéseiket törvényben meghatározottak szerint indokolják;

amennyiben a hatóságok nem eszerint járnak el, úgy sértik a mindenki számára biztosított tisztességes eljáráshoz való alapjogot.

Álláspontom szerint az első fokon és a másodfokon eljáró bíróságok, valamint a Kúria általam hivatkozott ítélete az alábbiak szerint sérti az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését:

Arra vonatkozóan, hogy a bíróság az ítéletét milyen szempontok szerint köteles indokolni, a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. § (1) bekezdése rendelkezik: *„Az ítéletben röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, **hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik.** Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság **a bizonyítékok mérlegelésénél** irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte”.*

Tisztelettel előadom, hogy az első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság ítéletének indoklásában előadta, hogy „Néhai súlyos egészségi állapotban, kifejezetten sok alapbetegséggel terhelten került be 2007. április 1-én az alperesi kórházba”.

Előadta továbbá, hogy „Az egészségügyi ellátó rendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény 4. § (3) bekezdése alapján hozott 5962-1/2007-1000 MIN számú miniszteri határozat a Szent Margit Kórházban 2007. április 01-jétől megszüntette a sebészeti, a szülészeti, nőgyógyászati osztály és a perinatális intenzív centrum működését.

A miniszteri határozat értelmében a 2007. március 31-ig a sebészeti osztályra felvett betegek kórházi ellátása még befejezhető, az utolsó beteg elbocsátásáig a központi műtő üzemel.

A miniszteri határozat figyelemmel az alperesi kórház főigazgatója 2007. április 01-jétől betegfelvételi zárlatot rendelt el a sebészeti osztályon.”

A bíróság indoklásában előadta azt is, hogy [REDACTED] a [REDACTED] osztályvezető főorvosa telefonon tájékoztatta néhait és feleségét a fenti körülményről, hangsúlyozva, hogy a 2007. március 31-én történő felvétel a műtét elvégezhetőségének a feltétele. Néhai - ezt elfogadva – megbeszélte [REDACTED] hogy 2007. március 31-én történik a betegfelvétel, de hétvége lévén és adaptációs szabadság okán 2007. 01-jén foglalja el az osztályon a részére fenntartott ágyat.

Néhai a fentiek szerint 2007. március 31-én felvételre került az alperesi intézetbe, majd ténylegesen 2007. április 1-én foglalta el a részére fenntartott ágyat.”

Ki kívánom emelni, hogy az ügyben meghallgatott felek, valamint tanúk egyértelműen és egybehangzóan akként nyilatkoztak, hogy néhai férjem 2007. április 1. napján került be a kórházba, tehát kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy ekkor került betegállományba.

Ezzel kapcsolatosan az alábbiakat kívánom megjegyezni:

Egyértelműen megállapítható, hogy néhai [REDACTED] és a Szent Margit Kórház között létrejött megbízási szerződés semmis, mivel azt a jogszabály megkerülésével kötötték. A Polgári Törvénykönyv 6:88. § [Semmisség] (1) bekezdése kimondja, hogy *“A semmis szerződés megkötésének időpontjától érvénytelen. A semmisség megállapításához külön eljárásra nincs szükség; a szerződés semmisségét a bíróság hivatalból észleli.”*

Az eljárás során több közokirattal alátámasztva bizonyossá vált, hogy férjemen nem lehetett volna elvégezni az operációkat, mivel ő 2007. április 1.-én került be a kórházba, vagyis ekkor került felvéve a betegállományba. Az a körülmény, hogy férjemet a Szent Margit Kórház 2007. március 31.-én regisztrálta, mint felvett (betegállományba vett) beteg, egyértelműen jogszabály megkerülésének tekintendő, melyből következik, hogy férjemen a műtétet egy semis szerződés alapján végezték el. **Ezen tényt az eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta,** jogszabályban rögzített kötelezettségüknek, vagyis a hivatalból történő észlelésnek, annak ellenére, nem tettek eleget, hogy jómagam – képviselőmön keresztül – hivatkoztam rá az eljárás során.

Fentiekkel ellentétesen, az első fokon eljáró bíróság akként indokolt, hogy az alperes elvégezhette a műtéteket.

Az első fokú ítélet elleni fellebbezésemben, a fentieket részletesen előadtam, mely vonatkozásában a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék indoklásában arra hivatkozott, hogy nem vizsgálhatta az egészségügyi szolgáltatás ellátására irányuló megbízási típusú szerződés semmisségét, mivel az elsőfokú eljárás során jómagam arra nem hivatkoztam. Itt kívánom megismételni, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvekből is kítűnik, hogy jogi

képviselőmön keresztül hivatkoztam rá, továbbá azon tényre is szeretnék újfent rámutatni, hogy a bíróságnak a semmisséget, hivatalból is kötelessége lett volna észlelni.

Egyébiránt a Fővárosi Törvényszék indoklásában előadta, hogy álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes részéről a műtét még elvégezhető volt és utalt az elsőfokú bíróság indoklására.

Ezt követően a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az ítéletének indoklásában, a tényállás rövid leírása során előadja, hogy "A felperes férje súlyos egészségi állapotban, sok alapbetegséggel 2007 április 1-jén került a Szent Margit Kórházba,...", majd ezzel ellentétesen hivatkozott az első és másodfokon eljáró bíróságok ítéletének indoklásában foglaltakra.

Álláspontom szerint a fentebb nevezett és az ügyben eljáró bíróságok, megsértettek az általam hivatkozott - Alaptörvényben nevesített - jogaimat azzal, hogy elmulasztották a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó kötelezettségüket. Mulasztásuk abban nyilvánul meg, hogy – okiratellenesen – nem vették figyelembe a miniszteri rendeletet, továbbá részrehajlóan, a rendelkezésre álló okiratokat úgy értékelték, hogy az az alperes állításait támassza alá, annak ellenére, hogy az eljárás során a meghallgatott felek, tanúk és magukból az okiratokból is kitűnt, hogy valójában az alperes 2017. április 1.-én vette férjemet fel a betegek közé és így kötött vele egészségügyi szolgáltatásra vonatkozó megbízási szerződést, melyet nem tehetett volna. Ezen túl az eljáró bíróságoknak, hivatalból kellett volna észlelni ezen megbízási szerződés semmisségét, ennek ellenére, továbbá azon tény ellenére, hogy jómagam az eljárás során erre hivatkoztam, nem vette figyelembe, hanem az első fokon eljáró bíróság megállapította, hogy megfelelően járt el az alperes, továbbá a másodfokon, valamint a felülvizsgálati eljárás során eljáró bíróság, pedig hivatkozott ezen érvelésre, mint helyes döntésre. Álláspontom szerint ezzel az eljáró hatóságok, mely jelen esetben a három bírói fórum, megsértették az Alaptörvényben XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogomat.

Fentiekén túl, tisztelettel előadom, hogy az eljáró bíróságok azzal, hogy egy miniszteri rendelettel ellentétes gyakorlatot mondott ki helyesként, továbbá jogszabályban foglalt kötelességüknek eleget nem téve és az Alaptörvényben foglalt jogot megsértve jártak el, nem csak jogomat sértették, hanem a jogállamiság – Alaptörvény B) cikk 1) bekezdés - intézményét is.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme

Ahogy arra az Alaptörvény Kommentár fent idézett rendelkezése utal, a tisztességes eljáráshoz való jogot tágabb értelemben, minden hatóság számára kötelezően az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése mondja ki, míg szűkebb értelemben, specifikusan a bíróságok által biztosítandó tisztességes eljáráshoz való jogot az Alaptörvény XXVIII. cikke rögzíti.

Ennek megfelelően álláspontom az, hogy az előadottak nem csak az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését is sérti. Mivel a hatóságokra vonatkozó tisztességes eljárás követelménye magában foglalja a bíróságok tisztességes eljárásának követelményét, úgy amennyiben a bíróság nem tisztességesen jár el, automatikusan sérül az Alaptörvény XXVI. cikkének (1) bekezdése és az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése is.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Az első fokú ítélet ellen benyújtott fellebbezésem ügyében a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság, a Budapesten, 2015. szeptember 16. napján kelt 73.Pf.635.253/2015/5-I. sz. alatti ítéletét hozta. Ezt követően felülvizsgálati indítványt nyújtottam be, melyre figyelemmel a Kúria a Budapesten, 2016. szeptember 28. napján kelt Pfv.III.20.004/2016/5. sz. alatti ítéletét hozta.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Nyilatkozom, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárást kezdeményeztem, mely vonatkozásában a Kúria a Budapesten, 2016. szeptember 28. napján kelt Pfv.III.20.004/2016/5. sz. alatti ítéletét hozta, melyet 2016. december 14. napján vettem kézhez.

Nyilatkozom továbbá, hogy személyes adataim nyilvánosságához nem járulok hozzá.

Kelt: Budapest, 2017. január 27.

Indítványozó képviselőjében:

Dr. Dobos István
ügyvéd

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás;
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról;
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (első és másodfokú ítélet, valamint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítélete).